

Arrest

nr. 194 570 van 31 oktober 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2017 bij faxpost heeft ingediend om bij wijze van voorlopige maatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid de vordering tot schorsing te doen behandelen van het op 27 september 2017 ingediende schorsings- en annulatieberoep, gericht tegen de volgende beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging :

- de beslissing tot teruggrijping (bijlage 11), getroffen en betekend op 12 september 2017;
- de beslissing tot nietigverklaring van het visum, getroffen en betekend op 12 september 2017;
- de beslissing tot teruggrijping-asielzoeker (bijlage 11ter), getroffen en betekend op 18 september 2017.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FONTIGNIE, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE TUSSENARREST:

1. Nuttige feiten

Op 12 september 2017 komt verzoeker aan op de luchthaven van Zaventem. Hij is in het bezit van een Togolees paspoort met Schengenvisum type C, geldig van 18 augustus 2017 tot 17 november 2017.

Op 12 september 2017 neemt de verwerende partij de volgende twee beslissingen, die op dezelfde dag betekend worden:

- de beslissing tot terugnrijving (bijlage 11)
- de beslissing tot nietigverklaring van het visum.

Zijn vormen de thans eerste en tweede bestreden beslissing. Op 12 september 2017 treft de verwerende partij eveneens een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

Op 18 september 2017 dient verzoeker een asielaanvraag in. Dezelfde dag treft de verwerende partij de beslissing tot terugnrijving-asielzoeker (bijlage 11ter). Zij wordt op diezelfde dag betekend en vormt thans de derde bestreden beslissing. Op 18 september 2017 treft de verwerende partij eveneens een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

Op 27 september 2017 dient verzoeker een schorsings- en annulatieberoep in tegen de drie bestreden beslissingen.

Op 24 oktober 2017 treft de verwerende partij ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker (bijlage 13quinquies). Deze beslissing wordt dezelfde dag betekend samen met een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis). Tegen deze beslissing worden op 29 oktober 2017 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en een beroep tot nietigverklaring ingediend .

Op 24 oktober 2017 treft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gevorderde voorlopige maatregelen

Artikel 39/85, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

Artikel 39/57, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Verzoeker krijgt op 12 september 2017 een beslissing tot terugnrijving (bijlage 11) en een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet betekend. Het houdt in dat de tenuitvoerlegging van de terugnrijvingsmaatregel (bijlage 11) vanaf dan als imminent dient te worden beschouwd. Het gegeven dat verzoeker op 18 september 2017 een asielaanvraag indient en een bijlage 11ter verstrekt krijgt, doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker blijft immers vastgehouden. Op het ogenblik dat verzoeker deze bijlage 11ter verstrekt krijgt, wordt hij immers opnieuw onderworpen aan een vasthoudingsmaatregel. Verzoeker bevindt zich op dat ogenblik in een situatie waarin de tenuitvoerlegging van deze bijlage 11ter als imminent dient te worden beschouwd. De imminente tenuitvoerlegging van een maatregel vloeit immers voort uit de vasthouding van een vreemdeling in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet, quod in casu. Het gegeven dat verzoekers asielaanvraag na de afgifte van de bijlage 11ter in behandeling is bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen doet hieraan geen afbreuk. Deze beoordeling dringt zich des te meer op aangezien nergens in de Vreemdelingenwet is bepaald dat het indienen van een asielaanvraag door een verzoeker die zich aan de grens bevindt, een schorsende werking heeft op de tenuitvoerlegging van terugnrijvingsmaatregelen.

De Raad stelt derhalve vast dat verzoeker, hoewel hij zich op 12 september 2017 en tevens op 18 september 2017 in een situatie bevindt waarin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen als zijnde reeds imminent dient te worden beschouwd, ervoor opteert om pas op 27 september 2017 een gewoon schorsings- en annulatieberoep in te dienen in plaats van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen zoals bedoeld in artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet . Het gevolg van deze werkwijze is dat verzoeker thans niet dienstig een beroep kan doen op artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan voorlopige maatregelen worden gevorderd. Immers dient de tenuitvoerlegging van de terugnrijvingsmaatregel (bijlage 11) en van de terugnrijvingsmaatregel-asielzoeker (bijlage 11 ter) respectievelijk op 12 september 2017 en 18 september 2017 te worden beschouwd als zijnde reeds imminent. Huidig verzoek tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen beantwoordt derhalve niet aan één van de toepassingsvoorwaarden van artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet, met name, het treffen van een maatregel waardoor de tenuitvoerlegging van de terugnrijvingsmaatregelen imminent wordt, in het bijzonder indien de vreemdeling nà het indienen van een schorsings- en annulatieberoep, naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker was immers reeds vóór het indienen van het op 27 september 2017 ingediende schorsings- en annulatieberoep vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet.

Het betoog ter terechtzitting van de verzoekende partij kan niet tot een andersluidend oordeel leiden. Tevergeefs betoogt de verzoekende partij dat de zaak pas dringend wordt vanaf de op 24 oktober 2017 getroffen beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 13quinquies. Ten eerste kan verzoekende partij die door deze beslissing wordt geacht het Rijk te hebben betreden – reden waarom de verwerende partij in haar nota opwerpt dat de bijlage 11 en de bijlage 11ter moeten worden geacht impliciet te zijn opgeheven, stelling waarmee de verzoekende partij het niet eens is daar zij vasthoudt aan een impliciete intrekking van deze beslissingen – niet dienstig ter terechtzitting opwerpen dat ze door deze zelfde bijlage 13quinquies “aan de grens wordt gebracht”. Ten tweede klemmt dit standpunt des te meer daar uit artikel 39/70, eerste lid van de vreemdelingenwet volgt dat verzoeker die op 25 oktober 2017 de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2017 betekend kreeg, niet van het grondgebied kan verwijderd worden tijdens de termijn die loopt om een beroep in te dienen bij de Raad tegen deze beslissing en dit tot het beroep werd onderzocht. Verzoeker beschikt conform het gestelde in artikel 39/57, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet over een termijn van 15 dagen vanaf de betekening van deze beslissing om een dergelijk beroep in te dienen, termijn die thans nog loopt.

De Raad wenst er nog op te wijzen dat verzoeker geen grief betreffende artikel 3 van het EVRM ontwikkelt en dat dit debat zo nodig kan plaatsgrijpen in het kader van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het beroep tot nietigverklaring die werden ingediend tegen de bijlage 13quinquies van 24 oktober 2017 en waarin een dergelijke grief werd ontwikkeld. Dit beroep alsook artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet hebben als gevolg dat de huidige verwerping van het verzoek tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen niet kan leiden tot een gedwongen tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen.

Het verzoek tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen dient derhalve te worden verworpen.

3. Kosten

De verzoekende partij heeft 186 euro aan rolrecht betaald terwijl dit ten gevolge van de intrekking van de beschikking tot vaststelling van het rolrecht niet meer verschuldigd was. Bijgevolg dient dit bedrag aan haar te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het verzoek tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Artikel 2

Het onverschuldigd gekweten rolrecht ten bedrage van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA